

BÆRUM KOMMUNE
Postboks 700
1304 SANDVIKA

Saksbehandler, innvalgstelefon
Ann-Kristin Ødegaard, 69 24 70 00

Vedtak i klagesak - detaljregulering - Busoppveien 22 - Bærum

Kommunens vedtak av 3. februar 2021 i sak om reguleringsplan for Busoppveien 22 stadfestes. Klagen har ikke ført frem.

Vi viser til kommunens oversendelse datert 31. mai 2021.

Sakens bakgrunn

Hensikten med planen er å legge til rette for bygging av åtte omsorgsboliger for personer med utviklingshemming og et aktivitetssenter knyttet til omsorgstjenester på Rykkinn.

Forslagstiller er Bærum kommune og planforslaget er utarbeidet av Bærum kommune.

Planforslaget ble utlagt til offentlig ettersyn i perioden 6. juli til 10. september 2020. Det kom inn sju merknader til planforslaget, herunder to fra statlig/regional myndighet, samt fem fra private aktører/organisasjoner. Det er ikke fremmet innsigelse til planforslaget.

Planen ble deretter vedtatt av Bærum kommunestyre i møte den 3. februar 2021.

Vedtaket ble påklaget av Berger og Rykkinn Vel i brev datert 1. mars 2021, og Øivind Trandem har inngitt tilleggsmerknader til klagen fra Berger og Rykkinn Vel den 4. mars 2021.

Kommunen behandlet klagesaken den 31. mai 2021, men fant ikke grunnlag for å endre sitt tidligere vedtak av reguleringsplan.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet har delegert myndigheten etter plan- og bygningsloven § 1-9 som klageinstans til Statsforvalteren.

Statsforvalteren forutsetter at partene er kjent med sakens dokumenter og gir derfor ikke ytterligere saksreferat.

Statsforvalteren ser slik på saken

Statsforvalterens kompetanse som klageinstans i plansaker

Kommunestyret er øverste planleggings- og reguleringsmyndighet og har ansvaret for å utøve det planfaglige skjønn, herunder arealdisponeringer innen planområdet, jf. plan- og bygningsloven § 3-3.

Etter en samfunnsmessig vurdering, i samråd med berørtstatlige fagmyndigheter, fylkeskommunen og andre som måtte ha interesser i planområdet, er det derfor kommunestyret som avgjør hvilke områder som skal med i reguleringsplanen.

Statsforvalterens kompetanse i klagesak på reguleringsplan er beskrevet i rundskriv T-8/86 fra Miljøverndepartementet og Kommunal- og regionaldepartementet og i brev av 16. januar 2004 fra Miljøverndepartementet.

Statsforvalteren kan ikke endre planen uten at kommunen er enig i endringen. Dette gjelder endringer i realiteten, for eksempel endringer på kart eller i reguleringsbestemmelser. Dersom Statsforvalteren mener det bør gjøres slike endringer, og kommunen ikke er enig, må klagesaken oversendes Kommunal- og moderniseringsdepartementet for avgjørelse.

Det presiseres samtidig at det i forbindelse med klagebehandling av planen ikke kan gjøres endringer som innebærer at planen endres i hovedtrekkene, selv om kommunen er enig i endringene.

Det følger videre av forvaltningsloven § 34 andre ledd at Statsforvalteren skal legge stor vekt på det kommunale selvstyret ved prøving av det frie skjønn. Ettersom kommunens vurderinger og vekting av ulike planinteresser og -hensyn vil være utøvelse av kommunens frie skjønn, skal det i utgangspunktet mye til for å sette kommunens vedtak om reguleringsplaner til side.

Vurdering av klagernes anførsler

Klagen fra Berger og Rykkinn Vel er blant annet begrunnet med at det anses å foreligge demokratiske utfordringer der kommunen både er forslagsstiller, tiltakshaver og planmyndighet, mangler ved saksbehandlingen og manglende medvirkning. Det anføres at utredning av planforslaget også burde omfatte en vurdering av omfang og størrelse på institusjonene i forhold til beboernes utviklingsmuligheter og trivsel. Videre peker klager på alternative plasseringer for prosjektet, og at vedtaket om detaljregulering ikke oppfyller krav til kunnskapsgrunnlag i naturmangfoldloven. Klager viser også til bekymring for at vedtaket fører til en forverring av trafiksikkerheten, og påpeker at det er uenighet mellom konsulentrapportene og uttalelser fra kommunens avdeling for Park, landbruk, natur og kulturvern. I tilleggsmærknader fra Øivind Trandem anføres i hovedsak at detaljreguleringen vil få store konsekvenser for naturmangfoldet, og at anførsler og merknader fra Berger og Rykkinn Vel støttes.

Statsforvalteren bemerker at denne saken gjelder klage på vedtatt reguleringsplan for Busoppveien 22, og anførsler som er knyttet til tidligere vedtak av kommuneplanens arealdel vil ikke bli vurdert. Statsforvalteren viser imidlertid til at vi i brev av 15. januar 2019 trakk innsigelse til Brekkeski alternativ 3, som var knyttet til jordvern, i forbindelse med vedtak av kommuneplan etter tillegghøring. Statsforvalteren viser også til at kommunen ikke kan vedta en plan hvor organ med

innsigelsesmyndighet har inngitt innsigelse. Hvilke organer som har innsigelsesmyndighet går fram av pbl. § 5-4. Andre organer kan komme med innspill og merknader under høringsprosessen, men dette er ikke innsigelser i plan- og bygningslovens forstand.

Demokratisk problem at kommunen er forslagsstiller, tiltakshaver og planmyndighet

Kommunestyret skal sørge for at det blir utarbeidet reguleringsplan for de områder i kommunen hvor dette følger av loven eller av kommuneplanens arealdel, samt der det ellers er behov for å sikre forsvarlig planavklaring og gjennomføring av bygge- og anleggstiltak, flerbruk og vern i forhold til berørte private og offentlige interesser, jf. pbl. § 12-1. Av pbl. § 12-3 andre ledd er det presisert at private, tiltakshavere, organisasjoner og andre myndigheter har rett til å fremme forslag til detaljregulering, men detaljregulering kan selvsagt også være foreslått av kommunen selv eller av andre offentlige myndigheter.

Statsforvalteren bemerker at lovens system er slik at kommunen kan regulere når den finner det nødvendig. Det at kommunen selv står som forslagsstiller er ikke ansett å utgjøre et «demokratisk problem». I plan- og bygningslovens kapittel 12 er det krav til selve planprosessen, inkludert medvirkning, og disse bestemmelsene gjelder i alle planprosesser, uavhengig av hvem som er forslagsstiller.

Medvirkning

Varsel om planoppstart ble kunngjort 7. mai 2019, med annonse og varsel pr. brev til høringsinstanser, naboer og interesseorganisasjoner. Det ble avholdt informasjonsmøte om saken ble holdt 14. januar 20 på Rykkinn skole. Utvidet plangrense ble kunngjort 15. januar 2020, med annonse og varsel pr. brev til berørte høringsinstanser, naboer og interesseorganisasjoner. Planforslaget lå ute til offentlig ettersyn i perioden 6. juli til 10. september 2020. Det kom inn sju merknader til planforslaget under høringsperioden; to fra statlig/regional myndighet, og fem fra private aktører/organisasjoner. Merknadene er vurdert og kommentert av kommunen, og disse var vedlagt saksdokumentene til kommunestyret. Kommunen hadde videre planlagt et «åpent hus» den 26. august med mulighet for å stille spørsmål til planforslaget. Grunnet smittevern hensyn kunne dette ikke avholdes som et fysisk møte. Derfor ble det informert om utvidet telefontid i samme tidsperiode. Verken forslagsstiller, plankonsulent eller Bærum Kommune Regulering mottok noen telefonhenvendelser i denne telefontiden. Statsforvalteren finner at forslagsstiller har lagt til rette for tilstrekkelig medvirkning for de som har ønsket å uttale seg og komme med innspill til planforslaget. Vi bemerker også at krav til medvirkning etter plan- og bygningsloven § 5-1 ikke innebærer et krav om at kommunen må ta merknader til følge.

Naturmangfold

Klager mener at undersøkelsene ikke tilfredsstiller intensjonen i naturmangfoldloven § 8 og at kunnskapsgrunnlaget ikke er godt nok.

Kommunen har vist til at tiltakets virkning på naturmangfoldet er vurdert i Norconsult sin rapport av 17. april 2020, noe som også er en del av beslutningsgrunnlaget. Statsforvalteren har lest rapporten og det vises til denne i sin helhet. Vi kan ikke se at klager har dokumentert forhold som bestrider Norconsult sin rapport eller er egnet til å sette deres faglige vurdering til side. Det er i rapporten vist til at tiltaket bør ses i sammenheng med en bit-for-bit nedbygging av mindre stykker med hverdagsnatur i kommunen. Dette er kommunen innforstått med, men det er foretatt en avveining av de ulike interesser satt opp mot hverandre, og det er også vist til at det valget som kommunen har gjort er ment å være et sjeldent unntak. Statsforvalteren har ikke avgjørende merknader til kommunens vurdering.

Trafikkforhold

Klager har anført at reguleringsplanen vil medføre en forverring av trafikksikkerheten, samt at dette ville kunne lede til ekspropriasjon av eiendommer.

Kommunen har vist til vedlagt trafikkanalyse som er et av grunnlagsdokumentene i regulerings-saken og kommunedirektørens kommentarer til høringsuttalelsene. Detaljreguleringen er vurdert å føre til en begrenset økning av trafikk, som ikke medfører vesentlige endringer mht. trafikksikkerhet eller støy. Hva gjelder mulig fremtidig ekspropriasjon kan ikke kommunen se at dette har relevans for gyldigheten av vedtaket om detaljregulering. Statsforvalteren ser av analysen at det er beregnet en trafikkøkning på i underkant av 100 ÅDT noe som ikke vil medføre noen vesentlig endring fra dagens situasjon. Analysen påpeker at tyngre kjøretøyer i utbyggingsfasen kan ha negativ effekt på vegstandarden, og at eventuelle skader på vegen må utbedres i etterkant av anleggsfasen. Statsforvalteren kan ikke se at klager kan få medhold i sin anførsel, og vi finner heller ikke at sistnevnte forhold vil ha betydning planvedtakets gyldighet.

Samlokalisering

Klager stiller spørsmål ved om utredning av utbyggingen også burde omfatte en vurdering av omfang og størrelse på institusjonene i forhold til beboernes utviklingsmuligheter og trivsel. Videre anføres det at det ikke er i tråd med nasjonale råd når Bærum kommune bruker samorganisering som hovedargument, der beboernes behov synes å være det stikk motsatte. Statsforvalteren viser til at kommunen har foretatt en faglig begrunnet vurdering av hvilke behov som ligger til grunn for detaljregulering av Busoppveien 22, og vi bemerker at beboernes behov og utviklingsmuligheter ligger utenfor det Statsforvalteren kan ta stilling til i en klagesak på reguleringsplan.

Friluftsliv/folkehelse

Klager viser til at friluftsliv er opplevelse av uberørt natur, og at det som er viktigst for innbyggerne er å kunne ferdes i fri og uberørt natur i et typisk bondelandsskap. Enhver ny bebyggelse i dette området vil forringe kvaliteten på denne opplevelsen.

Statsforvalteren viser til at lovens system er slik at kommunen kan regulere når den finner det nødvendig. Det er kommunestyret som etter en samlet vurdering avgjør hvilke arealer som skal reguleres og hvordan de skal utnyttes. Verken grunneiere, rettighetshavere, naboer eller andre med tilknytning til planområdet har krav på at reguleringen blir gjennomført i samsvar med deres ønsker. Statsforvalteren viser til at plan- og bygningsloven er dynamisk, og det vil derfor være påregnelig at det skjer endringer, og at noen interesser går foran andre. I denne saken ser Statsforvalteren at vedtatt plan medfører at en turvei får ny trase, men at det er planlagt en ny stiforbindelse gjennom grøntområdene med bro over bekken som opprettholder forbindelsen mellom Busoppveien og den nye turveien. Statsforvalteren finner ikke at klager kan få medhold sin anførsel.

Jordvern

Forholdet til jordvern er avklart gjennom vedtak av kommuneplanens arealdel hvor Statsforvalteren den 15. januar 2019 trakk sin innsigelse knyttet til dette forholdet. Statsforvalteren finner derfor ikke grunnlag for å vurdere dette forholdet på nytt.

Oppsummering

Statsforvalteren har etter dette kommet til at planforslaget er tilfredsstillende opplyst og at sakens dokumenter gir et tilstrekkelig grunnlag til å fatte en avgjørelse i saken. Reguleringsplan for Busoppveien 22 er i samsvar med overordnet plan.

Statsforvalteren kan etter en gjennomgang av saken ikke se at det foreligger grunnlag for å foreta endringer i den vedtatte reguleringsplan basert på klagerens anførsler. Statsforvalteren presiserer at vedtak av arealplaner og deres nærmere planfaglige innhold beror på et lokalpolitisk skjønn, som klageinstansen skal være varsom med å overprøve, jf. forvaltningsloven § 34 annet ledd tredje punktum.

Etter Statsforvalterens oppfatning har kommunen foretatt en bred planmessig vurdering av ulike hensyn som er fremkommet gjennom utarbeidelsen av detaljplanen. Statsforvalteren vil i denne sammenheng også vise til plan- og bygningslovens formålsparagraf, § 1-1, hvor det følger at planlegging skal legge til rette for vedtak om bruk og vern av ressurser og utbygging.

Statsforvalteren kan heller ikke se at det foreligger saksbehandlingsfeil som skulle tilsi at planvedtaket er ugyldig.

Klagen har ikke ført frem. Kommunestyrets vedtak blir stående uendret.

Konklusjon

Kommunens vedtak av 3. februar 2021 i sak om reguleringsplan for Busoppveien 22 stadfestes. Klagen har ikke ført frem.

Vedtaket er fattet med hjemmel i pbl. § 1-9 og forvaltningsloven § 34.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Hege Rasch-Engh
fungerende avdelingsdirektør
Juridisk avdeling

Ann-Kristin Ødegaard
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

BÆRUM KOMMUNE EIENDOM	Postboks 700	1304	SANDVIKA
Nils Christian Flaaten	Brekketunet 30	1349	Rykkinn
Øivind Trandem	Brekkeski 17	1349	RYKKINN
BERGER OG RYKKINN VEL	Postboks 74	1334	RYKKINN